

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) K. J., H. (...) Spółki jawnej z siedzibą w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 9.182,22 zł (dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt dwa złote dwadzieścia dwa grosze);
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) K. J., H. (...) Spółki jawnej z siedzibą w Z. kwotę 924,17 zł (dziewięćset dwadzieścia cztery złote siedemnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 10.106,39 zł (dziesięć tysięcy sto sześć złotych trzydzieści dziewięć groszy) od dnia 2 grudnia 2021 roku do dnia 23 lutego 2022 roku oraz od kwoty 924,17 zł (dziewięćset dwadzieścia cztery złote siedemnaście groszy) od dnia 24 lutego 2022 roku do dnia zapłaty;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) K. J., H. (...) Spółki jawnej z siedzibą w Z. kwotę 2.291,80 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Ł.:
 - a) od powoda (...) K. J., H. (...) Spółki jawnej z siedzibą w Z. z zasądzonych na jego rzecz w punkcie 1 (pierwszym) roszczenia kwotę 318,52 zł (trzysta osiemnaście złotych pięćdziesiąt dwa grosze),
 - b) od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 743,20 zł (siedemset czterdzieści trzy złote dwadzieścia groszy),tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 222/22

UZASADNIENIE

W dniu 17 września 2021 roku powód J. K. J. H. S. Sp. J. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 14.503,83 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki O., dokonał naprawy pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany. Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w niej czynności, obniżył jednak stawkę za rbg oraz dokonał innych korekt, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej. Pełnomocnik wskazał, że pozwany zakwestionował zasadność zastosowania współczynnika odchylenia 121%, koszty obsługi szkody oraz mycia pojazdu. Podniósł, że powód wykonał naprawę zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, przy uwzględnieniu rynkowych stawek za rbg oraz technologii producenta pojazdu. Wreszcie wskazał, że powód nabył wierzitelność wobec pozwanego w drodze umowy cesji.

(pozew k. 2-5)

W dniu 3 lutego 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi sygn. akt II Nc 1731/21 wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz k. 67)

Od powyższego nakazu pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że wypłacona przez pozwanego w toku likwidacji szkody kwota 15.610,88 zł była wystarczająca do naprawy pojazdu. Podkreślił, że w dniu 23 lutego 2022 roku pozwany dokonał dopłaty odszkodowania w kwocie 9.182,22 zł. Wskazał, że kosztorys powoda został zweryfikowany w zakresie stawki za rbg, kosztów lakierowania oraz zakresu czynności niezwiązanych z naprawą, tj. mycia pojazdu, obsługi szkody, utylizacji materiałów, jazdy próbnej, koszty te były bowiem zawyżone. Podniósł, że zastosowane przez powoda stawki za rbg są stawkami maksymalnymi dla napraw blacharsko- mechanicznych warsztatów o porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, co skutkowało obniżeniem tej stawki z 220 zł netto do 145 zł netto. W ocenie pełnomocnika pozwanego wypłacone odszkodowanie jest w pełni wystarczające do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji oraz odpowiada warunkom określonym w OWU. Nadto pełnomocnik pozwanego zakwestionował zastosowanie współczynnika odchylenia 121%, bowiem jego zdaniem powód nie wykazał, aby stosował linie lakiernicze z grupy „premium”, tj. stosował produkty z linii S./N.. Zdaniem pozwanego powód nie udowodnił, że poniósł dodatkowe koszty w związku z koniecznością obsługi szkody, nadto nie wiadomo jakie czynności wchodzi w jej zakres. Pozwany nie uznał także kosztów jazdy próbnej jako niezasadnych. Odnosząc się do żądania powoda w zakresie kosztów utylizacji materiałów podniósł, że powód jako profesjonalista nie może obarczać ubezpieczyciela kosztami prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej.

(odpowiedź na pozew k. 72-76)

Pismem z dnia 22 kwietnia 2022 roku (data wpływu do Sądu) pełnomocnik powoda cofnął powództwo wraz z zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 9.182,22 zł, podtrzymując powództwo w pozostałym zakresie. Ostatecznie powód wniósł o zasądzenie kwoty 5.321,61 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 14.503,83 zł od dnia 2 grudnia 2021 roku do dnia 23 lutego 2022 roku oraz od kwoty 5.321,61 zł od dnia 24 lutego 2022 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

(pismo procesowe k. 89-93)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Na wstępie pełnomocnik wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął odpowiedzialność za zdarzenie i wypłacił powodowi początkowo kwotę 4.817,74 zł, a po weryfikacji faktury dalszą kwotę 4.401,11 zł. Łącznie zatem przyznana została suma 9.218,85 zł. W dalszej kolejności wskazał, że powód zastosował wygórowaną i odbiegającą od rynkowej średniej stawkę za rbg w wysokości 200 zł netto w sytuacji, w której możliwe było naprawienie pojazdu przy stawce 150 zł netto. Ponadto warsztat niezasadnie naliczył koszt utylizacji materiałów oraz zastosował współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych w wysokości 121%, a także koszt utylizacji materiałów, jazdy próbnej, mycia i dezynfekcji pojazdu oraz obsługi administracyjnej szkody, które to koszty w świetle postanowień OWU pozostają poza zakresem ochrony ubezpieczenia.

(odpowiedź na pozew k. 78-77)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(pismo procesowe k. 161-166, protokół rozprawy k. 228)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki O.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 37, wyciąg z umowy współpracy k. 38, oświadczenie k. 39, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30 września 2021 roku, samochodu marki O. (...) o nr rej. (...). Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego. W polisie wybrano wariant ubezpieczenia AC (...) z sumą ubezpieczenia 40.903 zł brutto. Do ubezpieczenia AC zastosowanie mają OWU (...).

W dniu 15 października 2021 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu wystąpienia szkody komunikacyjnej z dnia 30 września 2021 roku w pojeździe marki O. (...) o nr rej. (...).

Decyzją z dnia 18 października 2021 roku ubezpieczyciel poinformował o przyznaniu odszkodowania w wysokości 6.278,66 zł ustalonego w oparciu o własny kosztorys naprawy.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres oznaczono w kalkulacji naprawy, powód wystawił w dniu 17 listopada 2021 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 20.782,49 zł z terminem płatności do dnia 1 grudnia 2021 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Decyzją z dnia 23 lutego 2022 roku pozwany poinformował o dopłacie odszkodowania w kwocie 9.182,22 zł w oparciu o wystawioną przez powoda fakturę. Wysokość odszkodowania została ustalona na podstawie § 17 ust. 8 OWU AC.

(faktura k. 8-9, umowa cesji k. 14, wydruk wiadomości email k. 10, zlecenie naprawy k. 11, upoważnienie k. 12, kalkulacja naprawy k. 17-23, polisa k. 24-26, potwierdzenie transakcji k. 27, wydruk dotyczący lakieru k. 28, z akt szkody: decyzje ubezpieczeniowe; okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed

rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 31-35)

W oświadczeniu z dnia 25 marca 2020 roku wskazano, że w 2017 roku po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N., (...) Sp. z o.o. dokonał obliczeń o jaką kwotę obniżono wartość materiałów lakierniczych. Porównano 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Dodano, że porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. W konkluzji przyjęto, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę. W końcowej części oświadczenia znalazł się zapis, że firma (...) Sp. z o.o. w wykonywanych naprawach lakierniczych stosuje jedynie lakiery marek premium: P. oraz (...). (oświadczenie k. 30)

Zgodnie z § 17 ust. 1, ust. 3-4 OWU Komunikacyjnych (...), w przypadku wariantu serwisowego koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie cen części oryginalnych. Wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat, 3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 1 i ust. 2, 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub DAT. (...) ustala odszkodowanie w w/w sposób pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje koszty wynikające z tych rachunków lub faktur VAT pod kątem ich zgodności z zasadami określonymi w ust. 3.

(OWU AC , okoliczności bezsporne)

Uwzględniając realia warsztatowe lokalnego rynku napraw pojazdów powypadkowych obserwowane na rynku stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych zawierały się w zakresie od 130 do 260 zł netto dla serwisów posiadających autoryzację danej marki na terenie województwa (...) w okresie szkody. Większość stacji (...) nie rozgranicza wysokości stawek ze względu na rodzaj płatności gotówkowa, czy też bezgotówkowa.

Obserwowana średnia stawka stacji (...) kształtowała się na poziomie 185 zł netto. Stawka 220 zł netto zastosowana przez powoda nie spełnia zapisów OWU AC. Stawka 145 zł netto była obserwowana w warsztatach autoryzowanych.

Uwzględniając realia warsztatowe lokalnego rynku napraw pojazdów powypadkowych obserwowane na rynku napraw pojazdów powypadkowych stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych w stacjach (...) zawierały się w zakresie od 130 do 260 zł netto w serwisach autoryzowanych naprawiających pojazdy o zaawansowaniu technicznym takim jak przedmiotowy oraz w zakresie od 100 do 160 zł netto w firmach nie posiadających autoryzacji producenta pojazdu. Stawki za usługi mechaniczne kształtowały się na poziomie od 150 do 250 zł netto za roboczogodzinę.

Koszty naprawy pojazdu O. (...) nr rej. (...) na częściach nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę) przy stawce za roboczogodzinę 185 zł netto w roku 2021 w stacjach posiadających autoryzację producenta wyposażonych

odpowiednio w ramy pomiarowo naprawcze i komory lakiernicze, wyniósłby w listopadzie 2021 roku 17.634,89 zł brutto zaś przy zastosowaniu stawki 145 zł netto wyniósł by 16.493,45 zł brutto, kwalifikując nadkole p. prawe oraz wiązkę czujników do wymiany.

W przedmiotowym pojeździe nie doszło do uszkodzenia tablicy rejestracyjnej, spojlera prawego zderzaka, nadkola prawego oraz wiązki czujnika. Przedmiotowy pojazd nie był pokryty lakierem perłowym.

Ceny części wskazane w fakturze powoda nie pokrywają się z cenami części wskazanymi w kalkulacji (...), pomimo zgodności numerów katalogowych.

Zgodnie z wytycznymi Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej zasadne jest zamieszczenie w kalkulacjach zryczałtowanych kosztów związanych z obsługą około naprawczą pojazdu oraz obsługą szkody w tym mycia zewnętrznego pojazdu przed rozpoczęciem naprawy (0,3 rbg), mycia pojazdu i sprzątnięcia wnętrza po naprawie (0,5 rbg), kosztów przyjęcia pojazdu i likwidacji szkody (2 rbg). W skład stawki za prace blacharsko lakiernicze wchodzi czynniki takie jak środki chemiczne, koszty opłat za energię czy wodę. (...) szkody stanowi normalny proces przyjęcia pojazdu do naprawy jak i wydania pojazdu- umieszczanie kosztów związane z obsługą szkody w kalkulacji jest bezzasadne.

Utylizacja odpadów mieści się w kosztach prowadzonej działalności gospodarczej, co ma wpływ na wysokość stawki za robociznogodzinę, dodatkowo odpady po naprawach utylizuje się na koniec miesiąca ze wszystkich napraw przypisywanie utylizacji materiałów do każdej z napraw jest bezcelowe. Dezynfekcja pojazdu nie należy do procesu technologicznej naprawy. Przeprowadzenie jazdy próbnej w niniejszym przypadku jest nieuzasadnione. Sprawdzenie jakości w tej konkretnej naprawie nie musiało odbywać się w sposób dynamiczny z obciążonym silnikiem.

Warsztat naprawczy dobrowolnie zastosował rozliczenie kosztów lakierowania według systemu (...). Wytyczne z systemu (...) dotyczące ustalenia indywidualnego wskaźnika dla kodu warunkowego 51 precyzyjnie wskazują, że warsztat powinien określić tę wartość poprzez porównanie rzeczywistych kosztów materiałów lakierniczych ponoszonych przez lakiernię do kosztów materiałów lakierniczych określonych przez kalkulację (...).

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 105-131, pisemna opinia uzupełniająca k. 185-199)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych przyjęto ponadto opinię biegłego sądowego M. S.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający przesłedzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. W opinii uzupełniającej biegły wypowiedział się w zakresie zgłoszonych przez pozwanego zarzutów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W pierwszej kolejności Sąd badał zasadność i dopuszczalność cofnięcia powództwa wraz z zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 9.182,22 zł.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku, zaś zgodnie z § 4 przywołanego przepisu

Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. W niniejszej sprawie Sąd oceniając częściowe cofnięcie pozwu przez powoda z punktu widzenia przesłanek zawartych w art. 203 § 1 - 4 k.p.c. nie dopatrywał się, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Wobec powyższego postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie kwoty 9.182,22 zł tj. w zakresie, w jakim powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia wobec pozwanego – o czym orzeczono w pkt. 1 wyroku.

Wskutek częściowego cofnięcia powództwa powód ostatecznie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 5.321,61 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 14.503,83 zł od dnia 2 grudnia 2021 roku do dnia 23 lutego 2022 roku oraz od kwoty 5.321,61 zł od dnia 24 lutego 2022 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki O.. W dacie szkody właściciela pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 220 zł netto, którą to stawkę pozwany zakwestionował, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria „średniej stawki stosowanej przez autoryzowane stacje obsługi ((...)) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki”. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania, a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowego umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego M. S.. W treści opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez (...) działające na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki niezależne, tj. nieobarczone umową z Towarzystwami (...). Założenie to zdaniem Sądu było jak najbardziej zasadne, postanowienia OWU nie odnoszą się bowiem do stawek stosowanych przez warsztaty współpracujące z pozwanym (czy też innymi ubezpieczycielami), a do średnich stawek obowiązujących na danym terenie, a więc wyliczanych wedle kryteriów rynkowych. Biegły ustalił, że sporne stawki mieszczą się w granicach od 130 zł netto do 260 zł netto, a ich średnia wynosi 185 zł netto. O czym była mowa, opinia biegłego sądowego M. S. stanowi wiarygodny dowód w sprawie, wobec czego należne powodowi świadczenie należało wyliczyć przy zastosowaniu stawki za rbg w wymiarze 185 zł netto za rbg. Roszczenie powoda ponad tę kwotę, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

W dalszej kolejności należy zaznaczyć, iż nie uszło uwadze Sądu, że kosztorys sporządzony przez powoda i wystawiona przez niego faktura nie są spójne kwotowo. Powód w żaden sposób nie wyjaśnił z jakiego powodu kwoty wskazane na fakturze są wyższe od kwot wskazanych w kalkulacji, niewątpliwie zaś za podstawę rozliczenia z pozwanym przyjmował kalkulację naprawy. Zdaniem sądu, jeśli powyższe wynikało przykładowo ze wzrostu cen po sporządzeniu kalkulacji i stąd są wyższe kwoty na fakturze, to powód powinien przedłożyć na tę okoliczność poprawioną kalkulację.

Wobec powyższego za podstawę do wyliczenia należnego powodowi odszkodowania należy przyjąć kalkulację powoda. Podkreślenia wymaga, że wyliczając koszt naprawy pojazdu marki O. biegły dokonał hipotetycznej kalkulacji, tymczasem powód żądał realnie poniesionych kosztów naprawy. Dlatego też należało odpowiednio „nanieść”

kalkulację biegłego na kalkulację sporządzoną przez powoda. Przede wszystkim z kalkulacji biegłego należy usunąć wymianę wiązki przewodów zderzaka (1 rbg i koszt wiązki 659 zł netto), których powód nie wykonał. Wprawdzie zapewne rację ma biegły podając, że operacja ta była wymagana przez technologię naprawy producenta pojazdu, skoro jednak powód nie uwzględnił jej w kosztorysie i nie dochodził z jej tytułu zapłaty, to podnoszone przez biegłego kwestie tracą na znaczeniu.

Także w zakresie cen części przyjętych do naprawy należało oprzeć się na wycenie powoda (pomijając wzmocnienia tablicy rejestracyjnej- 10 zł netto i spojlera - 305 zł netto) zwłaszcza, że różnica między tą wyceną a wyceną biegłego jest znaczna (7.053 zł netto u powoda oraz 7.712 zł netto u biegłego), przy czym do łącznej wartości części należało doliczyć normalia w wysokości 2%, tj. 141,06 zł netto, łącznie 7.194,06 zł netto,

W kalkulacji powoda należało obniżyć jednostki czasowe robocizny do 116 jc (11,6 rbg x 185 zł netto = 2.146 zł netto) z uwagi na nieuwzględnienie, o czym mowa niżej, niektórych czynności, tj. obsługi, mycia, jazdy próbnej, dezynfekcji, łącznie 2,5 rbg, a także utylizacji (50 zł netto).

Zgodnie z opinią biegłego zbieżną w tym zakresie z kalkulacją powoda lakierowanie zajęło 104 jc (10,4 rbg x 185 zł netto = 1.924 zł netto). Koszty materiału lakierniczego wyniosły 2.179,07 zł netto, bowiem niezasadne okazało się zastosowanie współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121% i narzutu na lakier perłowy (395,50 zł netto).

Na okoliczność zasadności zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121% powód przedłożył wyciągi z umów handlowych z firmami (...) na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o niestosowaniu produktów firmy (...)/N. oraz oświadczenie z dnia 25 marca 2020 roku, w którym wyjaśnił, w oparciu o jakie przesłanki przyjmuje odchylenie na materiałach lakierniczych na spornym poziomie. Zdaniem Sądu przedstawione dokumenty nie dowodzą o słuszności jego zastosowania. Zgodnie z instrukcją (...), wprowadzającą specjalny wzór na obliczenie wskaźnika indywidualnego w zakresie współczynnika odchylenia, korekta nie powinna być zastosowana wyłącznie na podstawie oświadczenia warsztatu o wyższych kosztach, ewentualny narzut powinno obliczać się indywidualnie. Sąd w pełni podziela stanowisko biegłego M. S. w tym zakresie. Co do niezasadności zastosowania narzutu na lakier perłowy należy podkreślić, że z opinii biegłego wprost wynika, że w składzie lakieru nie było dodatków perłowych.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się także żądanie powoda w odniesieniu do kosztów dezynfekcji i mycia pojazdu, utylizacji materiałów oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej, lecz zasadnej stawce serwisowej za rbg. W odniesieniu do utylizacji materiałów dodatkowo zwrócić należy uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że poszkodowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, czy też dezynfekcji pojazdu, której to powinności nie sprostął. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś sam koszt obsługi w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywistości podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Wreszcie, na co wskazał biegły w opinii, opisane koszty nie zaliczają się do kosztów naprawy i nie są operacją naprawczą. Brak było także podstaw do uwzględnienia kosztów jazdy próbnej, która wprawdzie stanowi element procesu technologicznego naprawy, to jednak jest konieczna jedynie w przypadku, gdy w trakcie naprawy doszło do wymiany elementów jednego z systemów wspomagania jazdy wymagającego kalibracji. Taka sytuacja w sprawie zaś nie zachodziła.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o opinię biegłego sądowego i kalkulację powoda Sąd przyjął, że celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu O., wyliczony zgodnie z OWU AC, wynosi 13.443,13 zł netto, tj. 16.535,05 zł brutto.

Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił powodowi kwotę 15.610,88 zł, do dopłaty pozostaje więc kwota 924,17 zł, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda z ustawowymi odsetkami za opóźnienie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 10.106,39 zł od dnia 2 grudnia 2021 roku do dnia 23 lutego 2022 roku oraz od kwoty 924,17 zł od dnia 24 lutego 2022 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionej faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.291,80 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść.

Ponadto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od powoda kwotę 318,52 zł, od pozwanego kwotę 743,20 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.